

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць 1.70 кор.

За границю:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі члени по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділя і руских свят о 5½ год. пополуудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. л. пл. Домбровського (Хорулицьки). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Руконпис звертає ся лише на попереднє застереження. — Редакції неопечатані вільні від портя. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланні» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 3) с. від стрічки.

Ще в справі німецько-чеського порозуміння.

(X) Справою німецько-чеського порозуміння і переговорів ведених в тім напрямі не перестає бути предметом денникарских заміток і обговорів. Віденська *Konservative Korrespondenz* поміщує в сій справі голос з поважної сторони, котрий лише в порозумінню про найважніші точки національного спору бачить спромогу основного і тринького уздоровлення парламенту. Доперва тепер пише К. К., коли невдав ся розмах німецької лівиці проти розширеної обструкції, а Поляки взяли в свої руки полагоду внутрішньо-політичного розладу, показала ся конечна потреба поновних переговорів між Чехами і Німцями. Як се має відбути ся, се менше важна річ. Можна вибрати дорогу письменної обміни гадок, які промостили би шлях до конкретних пересправ, а можна також приступити до формальних конференцій. Чеським послам радили-б ми горячо, щоби з розважною обережністю прийняли інтенції своїх приятелів і не відмагали ся від участі в поновних конференціях. В сій критичній хвилі не повинні они дати поводу, щоби їх противники могли представити їх яко ворогів мира.

По стороні Німців вже проявляє ся змаганє до протестованя. Всенімці з обидвох парафій уже виступають різко проти всяких переговорів на національно-політичній області. Се нічого дивного, бо всенімецьке сторонництво живе і дихає лише воєнним ремеслом. Покаже ся, чи інші сторонництва німецькі будуть мати відвагу мимо сего всенімецького протесту явити ся на конференції, причинити ся з усею готовістю до пособлюваня переговорам і витримують до самого кінця. Вжеж і з уміркованого табору відзивають ся голоси зневіри. Іменно зазначають, що недавні демонстрації не причинили ся до витвореня потрібного успокійеня. Ми-ж навпаки думаємо, що як-раз сі демонстрації повинні розбудити всякі чутливіші ества і довести їх до зрозуміння, до чого веде така виродна національна боротьба і як се конечнє в інтересі образованя і приличности положити конєць сій боротьбі, усунути ґрунт з під ніг тим живлам, котрі хулили би народні і державно-правні питання рішати на улиці. Другий закид зміряє до того, що речинець за короткий, щоби такий обємистий обсяг, як німецько-чеський язиковий спір міг бути полагоджений. Се правда, але міродатні політики думають, що тут не розходить ся о цілий ланцюх спірних питань, лише о найважніші его частини.

Наколи розходить ся о поновне введенє внутрішнього урядованя чеською мовою, *via facti* або *via pacis*, то тим самим висуває ся тут також питанє національного розмеженя округів, позаяк тут мусить бути означено, котра область є чисто чеська, а котрі мають бути рівноважними. Тим самим сповнить ся само про себе домаганє Німців. Щож до моравського університету то компенсація сама собою буде дана, поза-

як побіч чеського університету має бути заснований також німецький. Тут отже не трудно було би довести до порозуміння, наколиб зуміло ся бурителів мира усунути на бік, і наколиб більше було відваги до примиреня — як до виповідженя війни».

Linzer Volksblatt, орган крайового маршалка д-ра Ебенгоха, котрого мають на приміті яко будучого президента посольської палати на місци ґр Феттера, обговорює також конечність порозуміння, як і зміни регуляміну і визнає Німців, щоби старали ся удержати д-ра Кербера, бодай яко президента коаліційного парламентарного міністерства.

Але неменше і *Berliner Tageblatt*, котрого дописуватель віденський мав розмову з одним визначним німецьким політиком, вважає теперішню хвилю вельми критичною і радить Німцям, щоби не напинали вельми струни, а довели до якогось порозуміння, позаяк можуть німецькі інтереси в Австрії наразити на поважні втрати.

Тимчасом *N. fr. Presse*, котра також безнастанно роздувала чесько-німецький спір і в роєладі парламентарнім пекла свою печеню, повстає доволі завзято проти Чехів і починає наново роздувати обоїльне роздратованє, щоби перебити навязані переговори. Але справедливо замічає на се краківський *Czas*, що се не є нічого нового і що ворогованє *N. fr. Presse* є щось так природного і загально відомого, що тому не можна вже зовсім дивувати ся.

Видко однак, що такі й самі Німці вважають теперішню хвилю критичною і крайною, щоби довести до німецько-чеського порозуміння і положити конєць не лише парламентарному розладови, але й непевности і розладови в цілій державі і в поодиноких краях чеської корони. На се вказує постанова, що підчас парламентарної перерви німецькі послы не будуть ані статей ніяких оповіщувати по денниках в тій справі, ані не будуть скликувати в тім часі віч. Очевидно розходить ся о те, щоби не розогнивати і так уже чимало зворушених широких верств.

Все те вказує, що не можна вправді віддавати ся рожевим надіям, щоби ті переговори довели так легко до порозуміння німецько-чеського, однак нема також причини попадати в зневіру і згори вважати цілу справу пропацією.

Промова пос. Романчука

виголошена на засіданю державної ради дня 21. марця 1904 при дебаті над наглим внесенєм пос. Дворжака і т.о. в справі розширеня чеського університету і політехніки в Празі.

Висока Палато!

Пан внескодавець запевнив при мотивованю свого внесеня, що оно не має цілий обструкційних і що до мене, то я не маю причини не вірити сему его запевненю. Та противники обструкції в сій палаті вважають помимо того внесенє се за обструкційне і рішили не брати участі в дискусії, хоч сама справа є незви-

чайно актуальною навіть і для їх інтересів — тож я мушу мати одно і друге на оці і буду говорити вперед про обструкцію а оісля про само внесенє, щоби его наглядність умотивувати.

Що-до обструкції то скажу з гори, що обмежу ся виключно на представленє того становишка, яке в тій справі займаю я і мої клубові товариші.

Коли ми перед трома і щось роками вступили в сию палату, тоді виложили ми нашу програму і тактику в сей спосіб, що ми супротив все ще пануючої, а Русинам ворожой системи в Галичині будемо стояти в острій опозиції, з другого боку однак будемо старати ся по зможі всіх наших сил причинювати ся до уздоровлення парламенту.

Тому рішеню ми і остали все вірними. Ми ні не робили ніколи обструкції, ні не брали участі помимо всіляких замановань. А коли ми й ставили які нагли внесеня, то се були внесеня дійсно в справах справді важних і наглядних. *(Зовсім справедливо!)*

Але ми, Висока палато, привязали се наше рішенє до двох условин. Раз до тої, що теперішнє правительство буде справді, як упевнювало, безсторонним, що оно буде справді всі народи держави трактувати однаково прихильно — а по друге до тої, що сей парламент покаже ся спосібним до уздоровлення, взагалі до житя.

Теперішні відносина, мої панове, вказують однак до-стоту, що ті услівя не вступили. Вправді від сего правительства можна було швидше як від кожного другого ожидати безсторонности і обективности, бо оно є правительством урядничим, що не вишло з ніякої партії і що тим самим не потребує заступати інтересів якого небудь одного сторонництва. Крім того є се правительство, котре безглядно править при помочи §. 14, отже не потребує глядати опертя на поодиноких сторонництвах. А однак се правительство не показало ся безсторонним *(пригакуваня)*, але навпаки, о скільки розходить ся з окрема о відносини між Русинами і Поляками в Галичині, видало нас Русинів на поталу ворожо успокійеному сторонництву *(пригакуваня)*. А так поступило собі правительство помимо того, що мусіло знати, що се вороже нам Русинам сторонництво веде дальше політику своїх предків супротив Русинів, і то політику, яка була пагубною рівно Русинам як польській державі, а тепер мусить бути так само пагубна і для Русинів і для австрійської держави. *(Пригакуваня)*.

Коли ми з нашими найслушнішими і як найбільше оправданими домаганями і жалобами звернули ся до сего правительства, оно зразу держало нас обітницями, а вкінці відослало нас як-раз до тих, на котрих ми перед ним жалувались! *(Горячі замітки на адресу Поляків)*. Справді, знаменитий се примір зі сторони міністра справ внутрішних для властей адміністраційних і зі сторони управителя міністерства судівництва для судів, відсилати жалуючі ся сторони до їх кривдників і винуватців. *(Нові замітки)*.

Пан президент міністрів відослав нас до галицьких політичних властей і до галицького сейму як-раз в ту пору, коли сей сейм виявив найбільший шовінізм і найбільшу нетолеранцію супротив Русинів. *(Так є)*. І тому є зовсім природним, що така відсилка мусіла викликати серед Русинів найвисше огірченє *(зовсім справе-*

Львівський „Сокол“.

дливо!), бо виглядала на пряму насмішку. (Так є!). А що в добавок того все наступив ще поміж польським Колом а правительством пакт в тім напрямі, що Русинів при тім віддано цілком на поталу, се признав також один з провідників польського Колола (Дядушицький — Ред.) перед около двома тижнями на засіданні Колола!

Так стоїть наша справа з правительством. Що знов тикає ся парламенту, то показує, здає ся, як раз єго теверішній стан, що він уздоровити вже мабуть не дасть ся, як доказує се також і сам склад парламенту. Вправді в останніх днях багато тут говорило ся про великі проби угодові, однак супротив єемілітнього досьвіду мусимо до таких проб відносити ся з великим недовірєм.

Дивна при тім річ, що ролю посередників обняло як-раз польське Коло, котре для подібних заходів могло би найти ближше поле у власнім краю. Там повинно би оно наперед подбати о згоду з своїми крайнами, з Русинами, ба навіть і з частиною свого власного народу.

Правда й те, що польське Коло дуже надає ся до тої ролі. Оно-ж займає в сій палаті таке становище, що може кожної хвилі перекидати ся до сторонництва, до котрого хоче: розуміє ся, що оно завсїгда вибирає собі сторонництво сильніше і там не тільки здобуває тую користь, що може собі в Галичині дозволити против руского народу все, чого жаде инший народ в жаднім иншій краю не дозволяє собі против другої народности, але й може ухотити за правдиво патріотичне австрійське сторонництво там, де єму найбільше на тім залежить. Колясь то чейже і там прийде опам'ятанє, але до того часу готово ще багато скоїти ся нещастя.

При таких стані речі цілком зрозуміло, що ми не могли остати ся при нашій давнійшій тактиці та мусїли нашу опозицію скріпити сильнішим оружем обструкції. І я гадаю, що кожний хоч троха безсторонний в сій палаті, хоч троха ознакочений з галицькими справами, мусить признати, що если взагалі коли була чия обструкція оправдана, то мусить бути такою наша.

Отже наша обструкція має дві згадані причини і двояку ціль: раз, повалити дотеперішню австрійську систему, що одні народи обсипує ласками, а другі утискає і віддає на самоволю сильнішим; друге, повалити теверішній парламент, котрий опирає ся на несправедливий і застарілий засаді і не відповідає уже давно вимогам нинішнього часу.

Але завдяки несправедливій виборчій ординації і знаням галицьким практикам виборчим були би ми самі за слабї, щоби самоетійно вести обструкцію; для того прилучаємо ся до кожної обструкції без огляду, відки она походить і які має причини та цілі. Так само, як тепер прилучились ми до чеської обструкції, могли би в иншій разі прилучити ся до німецької; і розуміє ся само собою, що в такім разі наша обструкція не була би звернена против Чехів, так як она тепер не є звернена против Німців.

Я говорив про ті заходи, які тепер робить ся, і щиро тїшав би ся, коли би они довели до згоди між двома найбільшими і найкультурнішими народами держави; бо тоді скінчилась би чейже перевага того сторяництва в палаті, котре національні спори в Австрії використовує для себе, і прийшла би черга також на другі народи держави, отже й на Русинів, котрі мають найбільше причин бажати, щоби раз усунено їх кривди і заспокоєно їх потреби.

Але коли би мало не прийти до згоди та мали би дальше лишити ся теперішні нестерпимі відносини, а лише зміною регулятивну хотів би хто поконати обструкцію, то заявляю наперед, що ужиємо всіх способів і сил, щоби до того не допустити.

З сего, що я сказав, виходить, що нагле внесене п. Дворжака, коли оно справді є обструкційне, є цілком оправдане, і то як-раз для того, бо й обструкція сама є оправдана. А коли се внесене не є обструкційне, то є оно також оправдане, хоч і з деякими змінами, котрі я подаю, промовляючи против внесення.

(Дальше буде).

В неділю дня 27. с. м. відбули ся річні загальні збори львівського гімнастичного товариства „Сокол“ у власнім льокалі, при участі близько 100 членів. Збори отворив голова товариства Альфред Будзиновський, а покликавши на секретаря д. Доскоча, уділив голосу справникowi д. Денисови Кучикови для зложеня звіту з діяльности товариства за X рік адміністраційний 1903.

Із звіту дізнаємо ся, що Старшина відбула в тім році 13 звичайних і 3 надав. засідання. На звичайних засіданнях старшина затвердила всі рішення секцій і комісій і поладнала між иншим отей справи: Приняла до відомости заснованє гімнаст. філій в Самборі, Калуші, Будзанові, Стрию, Тернополі, Чорткові і заснованє незалежного „Сокола“ в Чернівцях. Рішила не прийняти уділеної кр. виділом субвенції 100 К за 1903. рік з внесенєм відповідно умотивованого письма. Вислала привітну адресу на сьвято відслоненя пам'ятника Котляревського в Полтаві. Рішила відступити салю на науку вправ для учеників рускої гімназії за річною винагородою 300 К. Науку тих вправ поручила дирекція гімназії проф. Ів. Боберскому за річною ремунацією 600 К). Рішила взяти участь в Лисенковім сьвяті у Львові через відпоручників і зладити відповідну адресу. Надзвичайні засідання Старшини відбули ся в справі участі Сокола в злеті польських Соколів у Львові, в справі вручення грамоти д. Яремкевичеви іменованого членом основателем ІХ заг. зборами і в справі відслоненя портрету д. Василя Нагірного.

В 1903. р. прийнято до „Сокола“ 152 нових членів, так що всіх членів в кінцем року по вичеркненю тих, що не платили вкладок, було 160. Між членами було: 3 євьященників, 2 адвокати, 1 лікар, 3 директори інституцій, 34 приват. урядників, 30 державних урядників, 10 професорів, 3 інженери, 1 проф. університету, 1 судья, 1 посесор, 4 редактори, 2 народні учителя, 24 академики, 7 студентів техніки, 2 ветеринари, 3 малюрі, 5 промисловців, 4 ремісники, 7 друк. складачів, 4 торговельники, 3 писарі, 3 дяки і 4 жєнщини.

Протокол з чинястей товариства виказав 680 позицій переважно в справах пожарництва.

В товаристві було 11 секцій і комісій установлєних Старшиною, а іменно: 1) Секція гігієнічно-гімнастична, голова д. Боберський. 2) Кружок учительський, начальник д. Боберський. 3) Секція економічно-господарська, голова д. Пацак. 4) Секція пожарна, голова д. Сіак. 5) Комісія мундурова, голова д. Боберський. 6) Комісія забавова, голова д. Доманик. 7) Комісія прогулькова, голова д. Др. Коцюба. 8) Комісія прапорова, голова д. Яр. Вінцговський. 9) Комісія музична, голова д. радник Вахнинин. 10) Хор. 11) Комітет будови дому, голова д. ради. Максимович. (В сїм році утворила ся ще секція драматична під проводом д. Льва Лопатинського).

Секція економічно-фінансова мала обовязок дбати про фонди для товариства і про льокаль. Задача сеї секції була тим тяжша, що товариство має з давних літ довги, які мусить сплачувати. Для призабирания фондів секція приступила до урядженя фантової лотерії, на яку зібрано по верх 800 фантів, головїю при помочи і участі наших патріотичних дівчат. Видала 40.000 льосів в виді переписних листків в 10 родах на загальну квоту 10.000 К (по 25 с. за льос). Дося зібрано за льоси 600 К готівки крім висланих на провінцію в коміс. Видатки на фантову лотерію внесуть до 3.000 К. На внесене поданє о дозвіл на фантову лотерію правительство відповіло, що льосованє може відбутися, але в двох слїдуючих по собі роках по 20.000 льосів кожним разом.

Пожарна секція полагодила в тім році 306 письм в справах пожарництва і заснувала 75 пожарних філій по селах в 24 повітах. З днем 31. грудня 1903 було в повіті львівськїм 16 пожарних філій „Сокола“, в стрийськїм 11, в станиславськїм 7, в рогатинськїм і гусятинськїм по 5, в бобрецькїм і золочівськїм по 4, в товмацькїм і городецькїм по 3, в бережанськїм, тернопільськїм і залїцицькїм по 2, а в повітах перемильськїм, самбірськїм, коломийськїм, жидачівськїм, зба-

ражєкїм, ланьцутськїм, жовківськїм, перемишлянськїм, долшньськїм, підгавцькїм, ярославськїм, дрогобичькїм, бучацькїм і чортківськїм по 1 пож. філії „Сокола“. Секція для виобразуваня інструкторів пожарництва устроїла пожарні курси: у Львові один курс в місяці лютім і один курс для академиків, один курс пожарництва в Коломиї, а кромі того устроювала вечірні виклади теоретичні і практичні. Інструкторами курсів були ш. А. Щербовський, Ельїсевич, А. Будзиновський, Н. Сіак і Семотюк, а кромі того лікарі др. Грабовський, др. Левницький і др. Озаркевич. Секція а зглядно товариство посередничило в закупні сикавок для філій і дося спроваджено 7 сикавок для 4 „Соколів“, 2 „Січїй“ і 1 громади. Видано єньо жовті перепаски для єільських Соколів, а небавом вийдуть нагрудні лєнти з написю місцевости кожного „Сокола“. В тім році вийшов другий наклад статутів в 4.000 примірників і „Рядова муштра“ І випуск в 500 прим. по 30 с за примірник.

(Конець буде).

Япаньско-російська війна.

Жиди а япаньська війна.

В російській прасі розгорїла ся оригінальна диспута про дальні посередні причини япаньської війни і в тій полєміці звєсний фейлетонїст Меншіков виступив з твердженєм, що властивою причиною сеї війни є жиди. Они то, подратоваві кишинівським інцидентом, а ще більше огірчені наступившими опісля ограниченнями, яке правительство видало, числячи ся з настроєм населєня, підбурили загальну опінію сьвіта против Росії так, що став можливим підступний напад Япанії „Ти мені Кишинєв, а я тобі Япанію“ — сказали собі жиди після своєї заповіді „око за око“, а володіючи цілою прасою не тільки на континенті Європи, але в великій часті і в Англії, а ще більше в Америці, сугєстїонували поняття про слабосильність Росії та про евентуальну інтервенцію держав в користь Япанії. Ті махінації прикривали ложними клявцями про поступ і цивілізаційну місію, яку мiamo мала б сповнити Япанія через підпаранє політики „вільних дверей“ і в сеї спосіб довели до катастрофи. Що она а не хто инший вчинили се, показує ся з того, що праса в тім випадку станула в супротивности не тільки до поглядів правительств, які у всіх державах, без вїмки, прийняли ся строгої нейтральности, але і до власних євсїяльностей, серед яких дуже скоро наступила реакція в ворожєчї против Росії. За жидами уняв ся фейлетонїст Амфітеатров, заявляючи, що не є достойним обвиняти 20-ої часті всего російського населєня, яку становлять жиди такими загальними а тяжкими відозріннями та ще в пору, коли не вражда, а єдність і патріотизм потрібні для блага вїтчизни. На те відповів єму Меншіков, що він не виступає тут против жидівської черни, яка нарівні з другими трудить ся в загальнім господарстві краю і держави, але говорив про тах інтернаціональних бурителїв, що тепер під знаменем утопійного єгоїзму весь жидівський загаль хотять втягнути до ненависної акції для своїх християнських євївгорожан. „Ми перейшли — кінчить Меншіков — в своій історії два „нашествія“. Один нахїд татарський Росія стрясла з себе усїшню, а другий через Польщу жидівський нахїд, якого не можемо позбути ся. Жиди трудили ся чотириста літ над Польщею, доки єї не адеморалїзовали і не погребали, над нами вони трудять ся вже сто літ, а тепер вже 90% усїх арештованих революціонерів в Росії становлять жиди. Дуже бути може, що єще за 300 літ не ліпше з нами скоїть ся, як з Польщею.

Знов невдала проба забарикадованя Порт Артура.

Адмірал Комаров вислав вчєра до царя слїдуючу телеґраму: Доношу найпокірївіше, що неприятели нїні в ночі о год. 2 підняв другу пробу бльокади входу до внутрішньої пристани. В сїй цілі вислав чотиря великі торговельні пароходи разом з шістьма торпедовими лодями. Неприятельські кораблі спостережено на час в сьвітлі рефлекторів і розпочато острілювати їх з батарей та із сторожевих кораблів: „Бобр“ „Одважний“. В обаві, що неприятели кораблі

Рим. Італійська преса приписує віздови монархів важне значення політичне і вносить, що головним предметом порозуміння між монархами має бути балканська справа.

Темешвар. Міністра а Іатере гр. Куен-Гедерваріого вибрано ту соймовим послом більшістю 1.090 голосів.

Царгород. На онодішній нараді міністрів до раджувано султанови, аби прийняв програму реформи македонської жандармерії, про що повідомлено амбасадорів російського і австро-угорського.

Гамбург. На пароході „Маріаль“ відплило звідси 16 офіцерів і 400 жовнів під проводом майора Гайдого до Свакоцмунд в полуднево-західній Африці для скріплення німецького війська, що боре ся з мурійським племенем Герерів.

Петербург. З Мукдену доносять, що донесення диванників про висаджене у воздух судна „Боян“ є неправдиві.

Тіентсін. Росіяни оголосили в Нїючвайї стан облоги.

Голгофту поему П. Ш. (відбитку з „Католійкого Веходу“) можна дістати в Ставропігійській книгарни у Львові ул. Руска ч. 3. по ціні 20 сот. а з поштовою оплатою 25 сот. (2—10)

В книгарни Товариства ім. Шевченка і в книгарни Ставропігійській можна дістати отсі праці видані проф. д-ром Ів. Копачом:

Будучність гімназій. Ціна 1 К.

Партийна політика і морал. Ц. 50 с.

Родинне житє (під розвагу руским „соколикам і паннам“). Ц. 50 с.

Соціалїзм, етика і політика (під розвагу „старшим і молодшим“). Ц. 50 с.

Три перші праці зладжені на основі творів професора берлінського університету д-ра Фрідріха Паульзена.

Colosseum
в пасажі Германів
при ул. Соняшній у Львові.

— Від 16. до 31. марца 1904. —

Нова величава програма!

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділю і свята 2 представлення о 4. год. попол. і 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчаснійше можна замовляти і пабути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9, у Львові.

Найновіший твір
Л. Лопатинського
„ПАРАЦЯ“

комедія в 3 актах зі сьпівами
(з побуту літників)

відана чує ся неважним ювілїальним гумором і жвавим діяльгом. Ся комедія збогачує знатно галерію типів у наших народних штуках так з кругів селян, як і міщухів. Сьмішнївїть ситуацій і характерів розмішена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедія надає ся надзвичайно до вистав. во читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедії унослїдженним недотепом, аде противно має нагоду посьміятися трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної свідомости.

— Ціна 2 кор. —

Набути можна у накладчика С. Горука у Львові, пл. Домбровського ч. 1, і в книгарнях.

Християньскій Календар МІСІОНАРЯ на 1904 рік

коштує лише 50 сот., а з поштовою пересилкою 60 сот. Зміст богатий, ілюстрації гарні. При закупці більше примірників вельми значний опуст. Висилає лише за готівку: *Видавництво Чина св. Василя В. в Жовкві.*

Читайте! Читайте!

Новое виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся твори Тараса Шевченка, видає сими днями найдешевіший збірник сих творів п. з. „ПОЕЗІЇ Т. ШЕВЧЕНКА“. Книжка, оправлена в полотно з золотеними витисками, може бути найгарнійшою окрасою руських хат. Папір велїновий, формат на взір європейських клясків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опусту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: **КАНЦЕЛЯРІЯ „ПРОСЬВІТИ“ у ЛЬВОВІ** (Ринок ч. 10.).

ОБЕЗПЕЧАЙТЕ БУДИНКИ, ДВИЖИМОСТІ, ЗБІЖЕ І ПАШУ

против огневих шкід

в одинокім рускім Товаристві асекураційнім

„ДНІСТЕР“

ТОВАРИСТВО ДНІСТЕР опирає ся на взаїмности членів, то значить, звертає членам щорічну чисту надвижку. Звороти виносили за р. 1900, 1901 і 1902 суму **219.332 кор.** т. в 8%.

ШКОДИ ліквідує **ДНІСТЕР** скоро при участі місцевих членів і делегатів. Від 1893 до 1903 виплатив **ДНІСТЕР** відшкодовань на суму 4.161.669 кор.

ФОНДИ ДНІСТРА з кінцем 1903 р. виносять **1.013.691 кор.** і уміщені в пуїлярних цївних паперах.

ПОЛІСИ ДНІСТРА приймає при позичках Банк краєвий і каси ощадности.

АГЕНЦІЇ ДНІСТРА находять ся у всіх містах, місточках і многих селах і легко кождому обезпечити ся через агента; **ДНІСТЕР** уділяє агенції господарям, де ще на більший округ нема агенції. Агенти заробили вже **537.815 кор.** провізій.

НА ЖИТЕ треба обезпечити ся через **ДНІСТЕР** в Товаристві краєвіскім; власну провізію від таких обезпечень дає **ДНІСТЕР** на рускі добродїйні цїли; тому на житє обезпечайте ся тільки через **ДНІСТЕР**.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР“

у Львові, ринок 10, в домі „Просьвіти“.

Розклад поїздів залїзничих обовязуючий від 1-го жовтня 1903.

(Прїїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд посп. особ. приходять о годниї	до Львова	Поїзд посп. особ. відходять о годниї	зі Львова
6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:22	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор
6:20	з Чернівців (Галацу), Чорткова, Калуша	6:30	до Підволочиск (Київа), Бродів дв. головний
6:50	з Сокала, Рава рускої	6:43	дв. Підзамче
7:35	з Самбора, Хирова	6:45	до Лавочного (Пешту), Борислава, Дрогобича
7:35	з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче	8:25	8:35
7:55	на дв. головний	2:50	до Кракова, Відня, Праги, Берлина
7:45	з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова	9:05	до Лавочного, Хирова, Калуша
1:20	8:55	9:25	до Самбора, Хирова
8:57	з Кракова, Відня, Праги, Берлина	9:40	до Белзца, Сокала, Любачева
9:57	з Стрия	10:35	до Чернівців, Потутор, Десятина
10:25	з Риньова, Любачева	10:40	до Тернополя, Потутор, дв. головний
11:15	з Станіславова (Кересмезе, Потутор)	10:57	дв. Підзамче
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава
2:15	з Підволочиск, Коничиний на дв. Підз.	3:25	до Риньова, Любачева
2:30	на дв. голов.	3:40	до Самбора, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Борислава	3:50	до Яворова
5:06	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		
5:30	" " " на дв. голов.		
5:20	з Яворова		
1:40	5:40		
	з Чернівців, Іцкан		
	5:50		
	з Кракова, Відня, Праги, Берлина		
	5:55		
	з Белзца, Сокала, Любачева		
	Ніч		
12:20	8:20	12:45	6:05
8:40	з Яворова		до Станіславова, Жидачева
2:31	9:20		6:15
	з Чернівців, Бухарешту		до Кракова, Відня, Берлина, Варшави
	9:50		6:51
	з Кракова, Відня, Берлина, Ясла, Риманова		до Яворова
	10:00		6:40
	з Самбора, Сян ка		до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
	10:02		8:05
	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		до Сокала, Рава рускої
	10:20		9:00
	на дв. голов.		до Підволочиск, Бродів гол. дворець
	10:40		9:20
	з Лавочного (Пешту), Хирова, Калуша		до Іцкан, Чорткова
	3:09		10:42
	з Тернополя, Гривалова на дв. Підзамче		до Кракова, Відня, Варшави, Праги
	3:30		11:00
	на дворець головний		до Підволочиск, Бродів дв. головний
			11:24
			дв. Підзамче
			11:05
			до Стрия
			11:11
			до Жовкві (лише що неділі)
			4:10
			до Кракова, Відня, Праги, Самбора

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6. години вечером до 5. години 59 минут рано.

Час середно-європейскій рїхнить ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского — 12. год. 36 миї часу львівского. — Бюро інформаційне п. к. залїзниць державних (ул. Красїнких ч. 5.) уділяє пояснєнь в справах залїзничих, продає білети всякого рода і розклада їзди.